

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СТРАХОВОГО РИНКУ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Мальцев О.А., здоб. ОС «бакалавр»
Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **А.В. Микитась**
Державний біотехнологічний університет

Посиленню конкуренції на українському страховому ринку сприяє низка факторів, вплив яких посилюється в сучасних політичних, економічних, соціальних умовах функціонування страхової галузі. Серед чинників впливу на особливу увагу заслуговують: посилення ролі глобалізаційних та євроінтеграційних процесів, підвищення вимог до платоспроможності, обліку договорів та захисту інформації страховиків, суттєве зменшення кількості страховиків та звуження страхового поля у результаті воєнних дій на території країни.

Поряд з тим постає актуальне питання необхідності активізації функціонування страхового ринку України як складової фінансової системи на інноваційній основі.

За таких умов інноваційний розвиток страхової діяльності в Україні є головною необхідною умовою для підвищення конкурентоспроможності вітчизняних страхових компаній.

Складність управління інноваційними процесами в страховій діяльності пов'язана з недостатнім розвитком інфраструктури вітчизняного страхового ринку, відсутністю довгострокових програм розвитку страхової діяльності, обмеженістю механізму інвестування страхових резервів, відсутністю кваліфікованих кадрів в інноваційній сфері, низькою страховою культурою населення та негативними очікуваннями щодо економічного розвитку країни в цілому [1].

Сучасне трактування поняття «інновація» за міжнародними стандартами включає:

– новий або вдосконалений продукт або процес (або їхня комбінація), який значно відрізняється від попередніх продуктів або процесів одиниці статистичного спостереження, і який став доступним потенційним користувачам або впроваджений у виробництво. (відповідно до визначення ОЕСР, "Керівництво Осло") [2];

– кінцевий результат інноваційної діяльності, що проявляється у формі нового чи вдосконаленого продукту, що впроваджений на ринку; нового чи вдосконаленого технологічного процесу, що використовується в практичній діяльності, або в новому підході до соціальних послуг (відповідно до визначення ОЕСР, «Керівництво Фраскати») [3].

Сьогодні у європейській практиці виокремлюють два основні типи інновацій (продуктові інновації та інновації бізнеспроцесів) на відміну від попереднього визначених чотирьох типів (продуктових, процесних, організаційних та маркетингових).

Страхові інновації можуть бути отримані на різних етапах інноваційного процесу, а саме:

- створення принципово нового страхового продукту;
- підвищення якості або створення нових споживчих властивостей страхового продукту;
- скорочення термінів і витрат надання страхової послуги;
- поліпшення супроводу страхового продукту;
- розвиток каналів збуту;
- вдосконалення управління страховою діяльністю;
- використання нових маркетингових технологій;
- вдосконалення взаємодії страховиків з зовнішнім середовищем тощо.

Іноземні страховики мають великий досвід запровадження нецінової конкуренція, що проявляється саме в інноваційному розвитку і є запорукою їх успіху в жорсткій конкурентній боротьбі на внутрішньому та зовнішньому ринках. С початку пандемії коронавірусної хвороби міжнародна практика розробила ефективний механізм використання ІТ технологій для підвищення ефективності діяльності страхових компаній, який має стати об'єктом дослідження з метою впровадження у практику українського страхового ринку.

Інформаційні джерела

1. Пікус Р., Заколаджний В. Інноваційний розвиток страхової діяльності як основа підвищення її ефективності. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. 2015. Вип. 3 (168). С. 72-80. URL: http://bulletin-econom.univ.kiev.ua/wp-content/uploads/2015/10/168_11.pdf
2. OECD/Eurostat (2018), Oslo Manual 2018: Guidelines for Collecting, Reporting and Using Data on Innovation, 4th Edition, The Measurement of Scientific, Technological and Innovation Activities <https://doi.org/10.1787/9789264304604-en>.
3. Frascati Manual 2015: Guidelines for Collecting and Reporting Data on Research and Experimental Development, The Measurement of Scientific, Technological and Innovation Activities © OECD 2015, <https://doi.org/10.1787/9789264239012-en>.